

Arrest

nr. 56 316 van 18 februari 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Indiase nationaliteit te zijn, op 17 december 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 10 november 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 24 januari 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 februari 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat S. VANHEMMENS, loco advocaat L. ROELANTS, en van attaché B. BETTENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Sikh afkomstig uit India, meerbepaald uit de stad Dasuya in Punjab. Uw grootvader, die vrachtwagens verhuurde en aan het hoofd stond van de vrachtwagenvakbond, was jarenlang in conflict met P.(...), de eigenaar van de suikerfabriek. Deze huurde namelijk vrachtwagens uit andere steden omdat ze goedkoper waren. Ten gevolge van deze ruzie zou uw vader jarenlang regelmatig zijn gearresteerd en weer vrijgelaten door de politie. Toen P.(...) in 2007 stierf, werden uw vader, uw grootvader en uw oom valselijk beschuldigd van moord. Op basis van vermoedens zijn ze veroordeeld tot drie maanden gevangenisstraf. Na hun vrijlating zou de zoon van P.(...) mannen naar u thuis hebben gestuurd om wraak te nemen. Op een nacht, wanneer u niet thuis was, vielen ze uw familie aan. Uw ouders, uw grootvader en uw oom werden geslagen. Uw

moeder overleefde de aanval niet. Bij uw broer werden de vingertoppen afgesneden. Omdat u verdacht zou zijn van medeplichtigheid aan de moord op P.(...) stuurde uw vader u enkele maanden na de aanval naar Delhi. Daar verbleef u bij een vriend. Enkele maanden later zouden de mannen die gestuurd werden door de zoon van P.(...) u in Delhi hebben gevonden in een sikh tempel. U kon echter ontsnappen. Later kwamen ze te weten waar u in Delhi verbleef en gingen ze naar het huis van uw vriend. U was op dat moment niet aanwezig. Nadat uw vriend u vertelde over de mannen die waren langs gekomen, bent u vertrokken. U verbleef dan nog enkele maanden op verschillende plaatsen in Delhi en verliet India uiteindelijk op 6 november 2008. Samen met een smokkelaar, die voor u een vals paspoort en een visum voor Italië regelde, reisde u van Delhi via Moskou naar een voor u onbekende plaats in Italië. Daar moest u zo'n 5 maanden in een huis verblijven. Daarna werd u door de smokkelaar per auto naar België gebracht. Op 30 mei 2009 kwam u aan in Leuven. De volgende dag werd u tijdens een controle op de bus gearresteerd door de politie en twee uur later weer vrij gelaten. U ging naar de sikh tempel in Sint-Truiden. Daar werd u verteld dat u in Brussel asiel kon aanvragen, wat u op 4 juni 2009 ook deed.

Ter staving van uw identiteit en/of asielrelaas legde u volgende documenten neer: uw election card, schoolcertificaten, een attest van een advocaat in India, een kopie van de rantsoenkaart van uw familie, een MLR aanvraag van uw vader, documenten van de rechtzaak tegen uw vader, een gecertificeerde kopie van de overlijdensakte van uw moeder, een medisch attest van uw broer en een foto van uw broer.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u er niet in bent geslaagd om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Vooreerst moet worden opgemerkt dat de geloofwaardigheid van uw asielrelaas op fundamentele wijze wordt ondermijnd door uw onsamenhangende verklaringen over de situering van de feiten. Ten eerste verklaarde u dat P.(...) in 2007 is overleden (zie gehoorverslag CGVS pp. 5, 17). Verder verklaarde u ook dat uw vader, uw grootvader en uw oom in 2007 hun straf uitzaten na hun veroordeling voor verdenking op moord (zie gehoorverslag CGVS p. 10) en dat de aanval na hun vrijlating plaats vond in maart 2007 (zie gehoorverslag CGVS pp. 10 – 11). Aangezien uw familie gedurende drie maanden in de gevangenis zat, is het onmogelijk dat zowel de dood van P.(...) als de veroordeling, de uitzetting van de straf als de aanval bij u thuis allemaal plaatsvonden tijdens de eerste drie maanden van 2007. Verder verklaarde u ook dat uw moeder bij deze aanval in maart 2007 om het leven zou zijn gekomen (zie gehoorverslag CGVS p. 5). Nochtans is uw moeder volgens de overlijdensakte gestorven op 16 december 2007. Wanneer u hiermee geconfronteerd werd, stelde u dat de overlijdensakte pas werd opgehaald op 16/12/2007 en dat uw vader pas na thuiskomst had gezien dat de vermelde datum van overlijden niet correct was maar dat hij het zo heeft gelaten (zie gehoorverslag CGVS p. 11). Deze argumentatie kan echter niet overtuigen.

Ten tweede kon u geen enkel document neerleggen om de veroordeling van uw familieleden te staven. De juridische geschriften die u overhandigde, gaan onder andere over een zaak uit 1996 die volledig losstaat van uw asielrelaas en waarvoor uw vader, grootvader en oom zijn vrijgesproken in 2009. In geen enkel van deze documenten wordt gesproken over de moord op P.(...). Wanneer u werd gevraagd of u over documenten van de veroordeling beschikte, stelde u dat deze er tussen zaten (zie gehoorverslag CGVS p. 10). Ze werden echter niet teruggevonden. Dat u meerdere juridische documenten kon neerleggen, wijst erop dat u in de mogelijkheid bent om ook de documenten aangaande de veroordeling van uw vader voor moord op P.(...) te bemachtigen. Dat u dit naliët, doet vermoeden dat deze documenten niet bestaan en uw asielrelaas dus bedrieglijk is.

Ten derde kan er worden getwijfeld aan de ernst van uw vrees voor vervolging. Zo zou u enkele maanden na uw vlucht naar Delhi daar in een sikh tempel zijn teruggevonden door mannen die gestuurd werden door de zoon van P.(...). Het tart werkelijk elke verbeelding dat men erin slaagde u, gezien het enorme inwonersaantal, in een stad als Delhi terug te vinden. Daarenboven kwamen ze later ook te weten waar u in Delhi verbleef. Zeer verwonderlijk is echter dat de mannen die al maanden naar u op zoek waren om u te vermoorden of u uit te leveren aan de politie u niet hebben opgewacht aan het huis van uw vriend. Toen ze u daar zochten en u op dat moment niet thuis was, hebben ze niet gewacht tot wanneer u later die dag zou terugkeren. Zodoende bent u opnieuw voor hen kunnen vluchten. Wanneer u wordt gezegd dat het wel vreemd is dat men u niet heeft opgewacht, stelde u enkel dat u heel laat bent thuis gekomen (zie gehoorverslag CGVS p. 16). Verder kon u hiervoor geen afdoende verklaring geven. Voorts is het ook zeer bevreemdend dat u nadat u gevlucht bent uit het huis van uw vriend hem nog maar één keer heeft gevraagd of die mannen nog zijn teruggekomen om u te zoeken (zie gehoorverslag CGVS p. 16). Er kan nochtans worden verwacht dat iemand met een ernstige vrees voor vervolging meer dan één keer zou informeren naar zijn belagers.

Ten vierde dient nog te worden opgemerkt dat uw vader, die al jarenlang wordt lastig gevallen door de politie en onschuldig wordt gearresteerd, zelf nooit op de vlucht is gegaan. Nochtans zijn uw problemen, die ertoe hebben geleid dat u uw land diende te verlaten, ontstaan door de problemen van uw vader en uw grootvader. Wanneer u gevraagd werd waarom uw vader dan nooit zelf is gevlucht, stelde u dat hij toch al problemen heeft en dat indien hij zou vluchten de rest van de familie dan zou worden lastiggevalen (zie gehoorverslag CGVS p. 17). Het lijkt bijgevolg weinig waarschijnlijk dat uw vrees dermate ernstig zou zijn dat u uw land diende te verlaten.

De door u in het kader van uw asielaanvraag neergelegde documenten kunnen bovenstaande beslissing niet wijzigen. Uw election card bevestigt louter uw identiteit. Hieraan wordt evenwel niet getwijfeld. De juridische documenten bevestigen dat uw vader, grootvader en oom inderdaad betrokken waren in een rechtzaak. Ze geven echter ook aan dat ze hiervoor werden vrijgesproken en ze volstaan dus niet om uw vertrek uit India en uw hieraan verbonden asielrelaas te staven.

Wat het luik Subsidiare bescherming betreft moet worden opgemerkt dat ook voor het verkrijgen van het subsidiaire beschermingstatuut het noodzakelijk is dat de asielzoeker geloofwaardige en overtuigende argumenten aanbrengt, wat in casu niet het geval is.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel voert verzoeker een schending aan van artikel 1 (A) van het Vluchtelingenverdrag van Genève van 28 juli 1951 juncto het eerste protocol van 31 januari 1967 betreffende het vluchtelingenstatuut juncto artikel 48/2, 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet en schending van de materiële motiveringsplicht.

Verzoeker verwijst in verband met zijn verklaringen over het tijdstip van de aanval naar het CGVS-gehoorverslag (p.10, 11). Het klopt volgens hem inderdaad dat de examens plaats vinden in maart-april, waarna een diploma volgt in juni. Aangezien hij duidelijk maakte zich de datum niet meer te herinneren, enkel dat het in de examenperiode plaats vond, mag men ervan uitgaan dat de aanval ook kon plaats gevonden hebben in april en dient men rekening te houden met de suggestieve vraag: "Dus het was in maart dat die aanval gebeurd is". Bijgevolg klopt de situering van de feiten zoals weergegeven tijdens het interview. Hij herinnert zich dat zijn vader, grootvader en oom de dag na het overlijden van P. zijn opgepakt en voor 3 maand in de gevangenis hebben gezeten. Indien P. in januari 2007 overleden is (verzoeker verklaarde dat hij in 2007 overleden is, p.5) en zijn vader, grootvader en oom de dag nadien zijn opgepakt en 3 maanden in de gevangenis hebben gezeten, is het wel degelijk mogelijk dat de aanval zich in april 2007 heeft voorgedaan, wanneer hij examens had en zijn vader, grootvader en oom werden vrijgelaten.

Verzoeker meent dat er betreffende het feit dat men hem in Delhi terug gevonden heeft geen rekening gehouden is met volgende elementen:

Op dat moment bevond hij zich reeds verschillende maanden in Delhi, zodat het perfect mogelijk is dat de mannen gestuurd door de zoon van P. reeds verschillende maanden naar hem op zoek waren (CGVS p.14).

Hij verklaarde zelf dat hij opviel in Delhi doordat hij Punjabi sprak en dat mensen in de Union aan wie zijn vader verteld had dat hij in Delhi verbleef, hem verklikt hadden (CGVS p.14-15).

Verzoeker werpt op dat zijn vader zich in een andere positie zit. Zijn vader is immers de drijvende kracht achter het familiebedrijf en heeft een verantwoordelijkheid ten aanzien van zijn familie en kinderen (CGVS p.17). Het is net omdat zijn vader zoveel heeft meegemaakt, in het ziekenhuis geslagen is, valselijk beschuldigd is geweest en herhaaldelijk zonder gegronde reden in de gevangenis wordt gehouden, dat hij wenst dat zijn zoon niet hetzelfde zal moeten meemaken. Voor zijn vader is het niet zo eenvoudig om zijn land te verlaten aangezien hij op geen enkele manier een visum kan bekomen, gelet op het feit dat het onderzoek tegen hem lopende is zodat hij geen toelating heeft het land te verlaten.

2.2. De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De verklaringen moeten plausibel zijn en niet in strijd met algemeen bekende feiten. De bewijslast berust in beginsel bij de kandidaat-vluchteling die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas en bij het ontbreken van dergelijke elementen, hiervoor een aannemelijke verklaring dient te geven. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden verleend indien alle elementen werden

onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, 53).

Verzoekers asielaanvraag werd afgewezen omdat hij zijn relaas niet aannemelijk heeft kunnen maken. Zo stelt de bestreden beslissing vast dat (i) verzoeker onsamenhangende verklaringen aflegt over de situering van de feiten in de tijd, (ii) hij geen enkel document kon neerleggen om de veroordeling van zijn familieleden te staven, (iii) het elke verbeelding tart dat men verzoeker in een miljoenenstad als Dehli zou kunnen terugvinden en (iv) hoewel verzoekers problemen ontstaan zijn door de problemen van zijn vader, is verzoeker zelf nooit gevlucht.

De Raad stelt vast dat verzoeker warrige verklaringen aflegt over de chronologie van de feiten die aan de basis van zijn vertrek uit India lagen. Verzoeker verklaarde immers dat *P.* in 2007 is overleden. Verder verklaarde hij ook dat zijn vader, zijn grootvader en zijn oom in 2007 hun straf uitzaten na hun veroordeling voor verdenking op moord (zie gehoorverslag CGVS p. 10) en dat de aanval na hun vrijlating plaats vond in maart 2007 (zie gehoorverslag CGVS pp. 10 – 11). Aangezien zijn familie gedurende drie maanden in de gevangenis zat, is het onmogelijk dat zowel de dood van *P.* als de veroordeling, de uitzetting van de straf als de aanval bij hem thuis allemaal plaatsvonden tijdens de eerste drie maanden van 2007. Verzoekers verklaring nu in zijn verzoekschrift dat men ervan kan uitgaan dat de aanval ook kon plaatsgevonden hebben in april overtuigt niet. Verzoeker verklaarde immers dat de aanval plaats vond op het moment dat zijn examens van het zesde middelbaar bezig waren. Vervolgens werd er gevraagd wanneer de examens zijn, waarop verzoeker stelde dat het ongeveer in maart is (gehoorverslag, 11). Verzoeker heeft voorts geen aannemelijke uitleg voor de vaststelling uit de bestreden beslissing dat hij verklaarde dat zijn moeder omkwam bij de aanval in maart 2007 terwijl de overlijdensakte vermeldt dat zij overleden is op 16 december 2007.

Verzoeker legde voorts een aantal documenten neer die een rechtszaak uit 1996 betreffen waarbij vader, grootvader en oom werden vrijgesproken in 2009. Deze documenten die geen enkel verband houden met het asielrelaas van verzoeker en bijgevolg niet dienstig zijn voor onderhavige zaak tonen aan dat verzoeker in de mogelijkheid verkeert probleemloos documenten te bemachtigen. Verzoeker blijft echter in gebreke ook maar enig begin van bewijs neer te leggen over de rechtszaak die centraal staat in zijn asielrelaas en waarbij vader, oom en grootvader, nadat zij valselijk beschuldigd werden van moord, veroordeeld werden tot drie maanden gevangenisstraf.

Verzoeker verklaart dat hij door zijn belagers in Dehli werd teruggevonden onder meer omdat hij Punjabi sprak. Deze uitleg overtuigt geenszins aangezien Dehli een miljoenenstad is. Hoe dan ook maakte verzoeker in de vragenlijst die hij ten behoeve van het Commissariaat-generaal invulde op 25 juni 2009 op geen enkel ogenblik gewag van het feit dat zijn belagers hem op het spoor zouden gekomen zijn in Dehli. Hij beperkte zich tot het stellen dat zijn vader hem aanraade Dehli te verlaten omdat "die personen zeer gevaarlijk waren".

Hoe dan ook, maakt verzoeker helemaal niet aannemelijk waarom hij het land verlaten heeft terwijl het zijn vader was die vervolgd werd en valselijk beschuldigd werd van moord. Dat zijn vader in een andere positie verkeert doordat hij een familiebedrijf heeft doet aan deze vaststelling geen afbreuk.

Gelet op wat vooraf gaat kon de commissaris-generaal terecht besluiten dat aan verzoekers asielrelaas geen geloof kon worden gehecht. Verzoeker maakt bijgevolg niet aannemelijk dat hij een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het vluchtelingenverdrag noch dat hij bij terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming zou lopen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien februari tweeduizend en elf door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

A. VAN ISACKER